

هانا آرنت

درک جهان در گفت و گو

کیزلار بشر و آستريد هنلاين

ترجمه‌ی سيدامين الله اين ابطحي

سرشناسه: ریشر، گیزلا، ۱۹۵۷ - م. ۱۹۵۷ - Riescher, Gisela, 1957

عنوان و نام پدیدآور: هانا آرنت: درک جهان در گفت‌وگو/ گیزلا ریشر، آسترید هنلاین؛ ترجمه‌ی سیدامین‌الدین ابیطحی.

مشخصات نشر: تهران: انتشارات شَوند، ۱۴۰۳. ● مشخصات ظاهری: ۱۶۰ ص: مصور.

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۶۳۵۹-۶۶-۵ ● وضعیت فهرست‌نویسی: فیا

یادداشت: عنوان اصلی: Hannah Arendt: Im Gespräch die Welt verstehen, 2022.

یادداشت: کتابنامه: ص. ۱۵۳ - ۱۵۶. ● یادداشت: نمایه. ● عنوان دیگر: درک جهان در گفت‌وگو.

موضوع: آرنت، هانا، ۱۹۰۶ - ۱۹۷۵ م. ● موضوع: Arendt, Hannah

موضوع: آرنت، هانا، ۱۹۰۶-۱۹۷۵ م. -- دیدگاه‌های سیاسی و اجتماعی

موضوع: Arendt, Hannah -- Political and social views

شناسه افزوده: هنلاین، آسترید، ۱۹۸۶-م. ● شناسه افزوده: Hähnlein, Astrid, 1986

شناسه افزوده: ابیطحی مهرجودی، سیدامین‌الدین، ۱۳۵۹- مترجم

رده‌بندی کنگره: ۳۲۵ ● رده‌بندی دیویی: ۳۲۰/۵۰۹۲ ● شماره‌ی کتاب‌شناسی ملی: ۹۸۵۷۹۰۴

Hannah Arendt

Im Gespräch die Welt verstehen

Gisela Riescher & Astrid Hähnlein

Amin Abtahi

آدرس: تهران، خیابان ولیعصر، بالاتر از میدان ولیعصر، کوچه‌ی روشن، پلاک ۴۰، طبقه‌ی ۲، واحد ۵

کد پستی: ۱۴۱۵۸۵۳۴۴۶ | تلفن: ۵۵۶۷۶۳۱۳ - ۲۱

www.shavandpub.ir | ● ● shavandpublication

ناشر: شَوند

هانا آرنت: درک جهان در گفت‌وگو گیزلا ریشر و آسترید هنلاین سیدامین‌الدین ابیطحی

چاپ اول: زمستان ۱۴۰۳، تهران تیراژ: ۳۰۰ نسخه قیمت: ۲۰۰۰۰۰ تومان

چاپ و صحافی: طهرانی

طرح روی جلد از میثم پارسا

ISBN: 978-622-6359-66-5

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۶۳۵۹-۶۶-۵

Printed in Iran

حقوق چاپ و نشر برای ناشر محفوظ است

فهرست

۱. درک جهان در گفت و گو پیش گفتار ۹
۲. آرنست در گفت و گو با هایدگر: سقراط: فلسفه ۱۹
- آیا هانا آرنست واقعاً فیلسوف است؟ ۱۹
- مارتین هایدگر، فلسفه و رزی روی گردان از جهان ۲۱
- سقراط، فیلسوف متفکر سیاسی ۲۸
۳. آرنست در گفت و گو با ارسطو و اشتراک برگر: زحمت، کار، بخش ۳۳
- اندیشه‌ی ارسطو ۳۵
- پاسخ اشتراک برگر ۴۳
۴. آرنست در گفت و گو با لوکزامبورگ و جفرسون: انقلاب‌ها، نظام‌های شورایی، اتحادیه‌ها ۴۷
- درباره‌ی انقلاب‌ها، برقرارسازی آزادی ۴۸
- قدرت و قهر ۵۳
- نظام‌های شورایی ۵۷
- اتحادیه ۶۳

۵. آرنت در گفت‌وگو با آیشمن و شونلم: ستر ۶۹
- تصمیم‌گیری در مورد نظارت بر محاکمه ۷۰
- آرنت، شونلم و بحث در مورد آیشمن ۷۳
- رادیکال یا مبتذل ۷۹
۶. آرنت در گفت‌وگو با راحل فارنهاگن و بلومن‌فلد: یهودیت ۸۳
- آرنت صهیونیست؟ ۸۴
- راحل فارنهاگن ۸۶
- اسرائیل و فلد حیر؛ تأسیس کشور ۹۲
۷. آرنت در گفت‌وگو با پلوشر: حاکمیت مطلق ۹۷
- سقراط در کنار آرنت ۹۷
- عناصر و خاستگاه‌های حاکمیت مطلقه ۱۰۱
- یهودستیزی ۱۰۲
- امپریالیسم ۱۰۸
- حاکمیت مطلقه؛ ارباب و ایدئولوژی ۱۱۳
- انسان برای این خلق شده که آغازی روی دهد ۱۲۲
۸. آرنت در گفت‌وگو با یاسپرس: قضاوت کردن ۱۲۳
- اثر متاخر؛ حیات ذهن ۱۲۳
- فعالیت‌های ذهنی؛ همتای زندگی فعال ۱۲۶
- اندیشیدن، گفت‌وگوی درونی ۱۲۷
- خواستن، کشمکش با خود ۱۳۱
- قضاوت کردن، فعالیت سیاسی ذهن ۱۳۵

۹. آرنست در مورد مبنا و شرایط گفت‌وگو ۱۴۱
- حقیقت و دروغ در سیاست ۱۴۱
- مبنا و شرایط گفت‌وگو ۱۴۵
- درباره‌ی مؤلفان ۱۴۹
- فهرست اختصارات ۱۵۱
- کتاب‌شناسی ۱۵۳
- نمایه‌ی نام‌ها ۱۵۷

درک جهان در گفت‌وگو: پیش‌گفتار

هانا آرنست (۱۹۷۵-۱۹۰۶) با بررسی عمیق تجربیات توتالیتار قرن بیستم و نیز سنت‌های موجود از دوران باستان به بعد، نظریه‌ی سیاسی‌ای ایجاد نمود که در قدرت بیان، اهمیت و تاریخ‌مندی مقبولیت‌اش، بی‌نظیر است. اندیشه‌ها و آثار هانا آرنست از دوران حیات‌اش (تأخیری به شیوه‌ای مثبت و تا حدی به شیوه‌ای منفی) به مرجع اصلی رشته‌های گوناگون (انسان‌شناسی، علوم سیاسی، فلسفه، تاریخ، جامعه‌شناسی و غیره) بدل گشته و بیشترین وجه عمومی را فراتر از گفتمان‌های آکادمیک، جلب کرده‌اند.

کتاب هانا آرنست، درک جهان در گفت‌وگو، با این پیش‌زمینه در نظر دارد دسترسی‌ای به سادگی فهم‌پذیر و در عین حال جامع، به زندگی و آثار هانا آرنست، برای مخاطبان علاقه‌مند فراهم نماید. برای این منظور، ره‌نمائی خاصی برگزیده شده است که از مفروضات اصلی خود آرنست پیروی می‌کند: «نظریه‌ها و آثار هانا آرنست، اندیشه‌ی سیاسی یعنی فهمیدن. هانا آرنست در یک مصاحبه‌ی بسیار مورد توجه با گوتتر گاوس به بیان این خوداستنباطی بنیادی نظریه‌ی سیاسی‌اش می‌پردازد: «من می‌خواهم بفهمم. و اگر دیگر انسان‌ها بفهمند، به همان معنایی که من فهمیدم، در این صورت این مسئله به من احساس رضایتی نظیر احساس تعلق خاطر به موطن را اعطا می‌کند» (IV ۴۸ f.). در نتیجه برای وی نه تنها موضوع فهمیدن

خود، بلکه موضوع یک فهم مشترک از آن‌چه از اندیشه‌اش سرچشمه می‌گیرد، نیز حائز اهمیت است. از سوی دیگر گفت‌وگو هم سهمی محوری در این فهمیدن دارد. آرنت در این مصاحبه در واکنش به پرسش گوئتر گاموس در مورد ارتباط وی با استاد سابق‌اش، کارل یاسپرس به ویژه به منزله‌ی طرف یک گفت‌وگوی مداوم، بر گفت‌وگو با یاسپرس به مثابه‌ی «مؤثرترین تجربه‌ی پس از جنگ» تأکید می‌کند: «این‌که یک، چنین گفت‌وگویی وجود دارد این‌که می‌توان این‌گونه صحبت کرد» (IV ۷۱ f.). فهمیدن هانا آرنت در گفت‌وگو با دیگر افراد ایجاد می‌شود، افرادی که می‌نمانند به نوبه‌ی خود در گفت‌وگو با وی، فهمیدن را بیاموزند.

هانا آرنت، راز در حال گفت‌وگو بود. از نظر او اندیشه‌ی فلسفی نیز به معنای سقراطی، یک گفت‌وگو با خود و در واقع یک گفت‌وگوی درونی بود، و به ویژه اندیشه‌ای که در گفت‌وگو با دوستان امکان‌پذیر می‌شد. این گفت‌وگوها اغلب گفت‌وگوهایی بودند که در ملاقات‌های شخصی صورت می‌گرفتند، مانند زمانی که آرنت دوستان خود را به آپارتمان‌اش در نیویورک دعوت می‌کرد، یا در طول دیدارهایی که دوستان‌اش نظیر کارل یاسپرس و گرشوم شونلم را ملاقات می‌کرد؛ و البته آرنت این گفت‌وگوها را به شکل بسیار دامن‌دارتری با هاینریش بلوشر، همسرش انجام می‌داد.

با این همه، اطلاعات چندان زیادی در مورد این گفت‌وگوهای مستقیم وجود ندارد، چون این گفت‌وگوها ثبت نشده‌اند یا در نامه‌ها، اشاره‌ای به آن‌ها نشده است. فیلم مارگارت فون تروتا با عنوان «هانا آرنت» (۲۰۱۲)، این ایده را به مخاطب منتقل می‌کند که این موقعیت‌های گفت‌وگوی مستقیم چگونه ممکن است پیش رفته باشند. شواهدی از یورگن هابرماس و هانس ماگنوس انتسن‌برگر در مورد دعوت به آپارتمان آرنت وجود دارد. آن‌ها سال‌ها بعد در شماره‌ای از مجله‌ی فرهنگی «تو» که به هانا آرنت اختصاص داشت، برداشت خود از میزبان را بر

روی کاغذ آوردند. هابرماس به خاطر می‌آورد:

از همان ابتدا، من مجذوب مفهوم عمل ارتباطی بودم که تولید قدرت مشروع و ایجاد آزادی، به آن پیوند خورده است. شکل‌گیری اراده‌ی سیاسی آزاد، ناشی از یک کنش ارتباطی است که همبستگی را برای افراد آسیب‌پذیر تضمین می‌کند، اما در عین حال انتظار دارد که خودشان ابتکار عمل را در دست گیرند و کارهای غیرقابل پیش‌بینی انجام دهند (Habermas، ۲۰۰۰، ۵۳).

آرنت و هابرماس یکدیگر را در نیویورک ملاقات کردند و هابرماس به همراه اووه یانسون «یکشنبه‌ها ساعت ۴ برای قهوه» به آپارتمان آرنت در نیویورک دعوت می‌شدند. هابرماس، آرنت را «زنی با روحیه‌ی بالا، امیدوار و با قضاوت‌های قوی» توصیف می‌کند که «پیرداوری‌های نخبه‌گرایانه‌اش، که گویی خاستگاه آن دبیرستان‌های قدیمی آلمان را پنهان نمی‌کند». هابرماس در این گفت‌وگوها با آرنت، «بهره‌وری فلسفی نگاه زنانه» را تجربه کرد. انتسن‌برگر نیز گفت‌وگویی در یک «بعد از ظهر طولانی در نیویورک» را به یاد می‌آورد و آرنت را «سرسخت، شرافتمند و با جسارتی شیرگونه» دانسته است (Enzensberger، ۲۰۰۰، ۵۳).

علاوه بر گفت‌وگوی شخصی، نامه‌نگاری نیز، این آرنت و دوستان‌اش قالبی مهم برای گفت‌وگو بود، که آن‌ها را در طول زندگی با وجود فاصله‌ی مکانی فراوان مرتبط می‌کرد. آرنت یک نامه‌نگار وفادار و بسیار قابل اعتماد بود که طی چندین دهه مکاتبات فشرده‌ای با دوستان خود، به ویژه در اروپا، داشت. انتشار روزافزون این مکاتبات گواهی روشن بر این مسئله است. این مکاتبات در کنار بینش‌های شخصی، ارزیابی‌هایی از اوضاع سیاسی و همچنین تبادل نظر متقابل در مورد دست‌نوشته‌ها یا تفاسیری از متون منتشرشده را نیز ارائه می‌دهند. ماری مک‌کارتی از دوستان نزدیک آرنت، تصویری جامع از مکاتبات وی را با دوستان و استادان‌اش مارتین هایدگر و کارل یاسپرس، با دوستان یهودی‌اش گرشوم شولم و کورت بلومن‌فلد و همچنین با دوستان دوران دانشجویی‌اش دOLF اشترن‌برگر و هانس یوناس و به ویژه با همسرش هاینریش بلوشتر ترسیم کرده است.

گفت‌وگوهای آرنت با خودش به شیوه‌ای خاص در خاطرات فکری‌اش ثبت شده‌اند. این گفت‌وگوها که در اصل توسط او در تعدادی دفترچه به ثبت رسیده‌اند، حاوی یادداشت‌های کوتاهی از افکار، ایده‌ها و مطالعات‌اش بین سال‌های ۱۹۵۰ تا ۱۹۷۳ هستند؛ آرنت در سال‌های پس از مرگ بلوشر (سال ۱۹۷۰) در این دفترچه‌ها صرفاً اطلاعاتی در مورد سفرها و یادداشت‌هایی بسیار کوتاه را ثبت کرده است.

آثار هانا آرنت همچنین شامل سطح بیشتری از گفت‌وگو نیز می‌شوند، بحث‌هایی فشرده، اشخصیت‌های تاریخی در موقعیت‌های گفت‌وگویی فرضی، که او در آثارش به بررسی آن‌ها می‌پردازد؛ برای نمونه با سقراط، توماس جفرسون، رزا لوکزامبورگ و بسیاری دیگر. او مطالعاتی نوشته‌های این شخصیت‌ها، تأمل بر اندیشه‌های آن‌ها و پذیرش یا رد این اندیشه‌ها، به گفت‌وگو با آن‌ها می‌پردازد.

کتاب حاضر، با در نظر گرفتن این سطوح مختلف گفت‌وگو، از آن‌ها برای آشکارسازی مراحل اساسی زندگی هانا آرنت و نوشته‌هایش استفاده می‌کند. به این ترتیب، این کتاب رویکرد و راهی را ایجاد می‌کند: اندیشه‌ی سیاسی آرنت و آثارش نه به صورت مجزا، بلکه به صورت ادغام شده در مجموعه‌ای از گفت‌وگوها، تجربیات، مطالعات و دانش‌ها ارائه می‌شود. از این گذشته، نامه‌ها به دوستان، گفت‌وگوها و همچنین مراحل زندگی، رویدادهای تاریخی و جاری با آثار برجسته‌ی وی به نوعی مرتبط هستند و به این ترتیب نوری تازه بر اندیشه‌اش می‌تابانند. چنین رویکردی در هر فصل از این کتاب بازتاب می‌یابد.

«آرنت در گفت‌وگو با هایدگر و سقراط» (فصل دوم) در حالی که نمی‌خواهد فیلسوف تلقی شود، چون «برای همیشه از فلسفه دست کشیده است» (IV ۴۶)؛ در گفت‌وگو با فیلسوفان در جستجوی طرحی جدید و معطوف به جهان از فلسفه است. او وارد گفت‌وگو با سقراط، کهن‌الگوی فیلسوف در میادین عمومی پولیس، می‌شود. سقراط در اندیشه‌ی آرنت، همانند کانت یا یاسپرس، یک فیلسوف سیاسی است، که «خصوصیت با همه‌ی سیاست» (IV ۴۷) کل وجود وی را فرا نگرفته است. از سوی دیگر، هایدگر استاد و معشوق‌اش در دوران تحصیل در ماربورگ،

از نظر آرنست یک فیلسوف روی گردان از سیاست به شمار می‌رود که معتقد است می‌تواند «خود را به راحتی از جهان برهاند، از همه‌ی ناخوشایندی‌ها رهایی یابد و صرفاً به فلسفه بپردازد» (BAJ ۱۷۸).

«آرنست در گفت وگو با ارسطو و اشترون برگر» (فصل سوم) به واسطه‌ی اندیشه‌های ارسطو و نامه‌نگاری‌ها با اشترون برگر، دوست‌اش از دوران تحصیل در هایدلبرگ و استاد آتی علوم سیاسی همین دانشگاه، به بازسازی اندیشه‌های اساسی خود در مورد «زندگی فعال»^۱ می‌پردازد. هانا آرنست به پرسش اصلی این کتاب: «وقتی فعال هستیم، چه می‌کنیم؟» (۱۲ VA) از روی سیاست ارسطویی و پولیس یونانی پاسخ می‌دهد. این پرسش مطابق با سه‌گانه‌ی آشنای زحمت، کار و کنش است. دولف اشترون برگر به شدت این مسئله را تحسین می‌کند، اما متوجه آن‌چه که برای وی از لحاظ سیاسی حائز اهمیت است، نمی‌شود: نهادهای سیاسی و به ویژه فرآیند تصمیم‌گیری.

رزا لوکزامبورگ و توماس جفرسون طوطی‌های گفت وگویی ادبی آرنست هستند، که آرنست در کتاب درباره‌ی انقلاب^۲ با آن‌ها مشورت می‌کند. این کتاب به این پرسش می‌پردازد که چه مسئله‌ای باعث یک انقلاب موفق می‌شود. انقلاب می‌بایست به تدوین قانون اساسی منجر گردد، تا نظام‌های شورایی و واحدهای سازمان‌دهی مشارکتی در مقیاس کوچک مستقر گردند، واحدهایی که مراکز انقلاب‌ها، کنش سیاسی را امکان‌پذیر می‌سازند. با نگاهی به مجموعه‌ی آثار هانا آرنست، این کتاب نزدیک به طرح‌ریزی شکلی از دولت با ساختارها و فرآیندهای سیاسی است، که مدیون گفت وگو با لوکزامبورگ و جفرسون است. البته این دو شخصیت در اجرای عینی ایده‌ها و ایده‌آل‌های خود چندان موفق نبودند. نه نظام شورایی و نه

1. Vita activa

۲. آرنست این اندیشه‌ها را در کتابی با عنوان وضع بشر (۱۹۵۸) ارائه داد، کتابی که در آلمان با عنوان زندگی فعال (۱۹۶۰) به انتشار رسیده است. م

3. Über die Revolution

جمهوری‌های منطقه‌ای جفرسون نتوانستند از نظر سیاسی به مقصود برسند؛ برخی تأملات آرنت در این زمینه به صورت ناتمام و کلی باقی مانده‌اند (فصل چهارم). دو فصل بعدی به طور خاص به هانا آرنت به عنوان یک یهودی اشاره دارند. حتی اگر او در اظهارات‌اش درباره‌ی دوران کودکی خود، یهودی بودن‌اش را بدیهی و بدون مشکل به یاد می‌آورد، مواجهه با این مسئله در تمام زندگی‌اش وی را همراهی و در آثارش نفوذ می‌کند. گفت‌وگوهای او با دوستان، به ویژه با یهودیان، حول سائلی نظیر صهیونیسم، طرد و نابودی قوم یهود، فلسطین و تأسیس دولت اسرائیل می‌چرخد.

«آرنت در گفت‌وگو با آیشمن و شونلم» (فصل پنجم) به موضوع شتر می‌پردازد. او به خاطر هیچ‌یک از آثارش به اندازه‌ی آیشمن در اورشلیم، مورد انتقاد قرار نگرفت. گزارش‌گر در مورد محاکمه‌ی آیشمن، که در آن آرنت از «ابتدال شتر» صحبت می‌کند و از آرد، آیشمن، سازمان‌دهنده‌ی تبعید یهودیان، به عنوان شخصیت مضحکی که فقط زنان به آن خندید، یاد می‌کند، از نظر دوستان یهودی‌اش تحمل‌ناپذیر و توهین‌آمیز به ... انتشار این کتاب باعث می‌شود دوستی عمیق آرنت با گرشوم شونلم خاتمه یابد. ما نیز کوشیدند، او را متوجه اشتباه‌اش بکنند یا این موضوع را نادیده گرفتند تا با وی در مورد این که شتر ادیکال و شتر پیش پا افتاده چیست، دچار اختلاف نشوند.

هانا آرنت در سال ۱۹۳۳ در یکی از آثار متقدم خود، یهودیت و زندگی یهودی از منظر تاریخی و ادبی می‌نگرد. در داستان زندگی راحل فارنهایم، یک زن یهودی آلمانی در دوران رمانتیسم، امکانات بسیار محدود زندگی یهودی میان سازگاری و همسان‌سازی، به تصویر کشیده می‌شود. الیزابت یانگ-برول از دوستان آرنت و مؤلف کتابی در مورد سرگذشت وی، این فرض را مطرح کرده است که هانا آرنت در این کتاب در واقع به توصیف شرایط زندگی خود پرداخته است. با این همه، در

فصل ششم با نگاهی به سرگذشت آرنت، موضع‌گیری‌های او نسبت به یهودیت زمانه‌اش، یهودی بودن خود و نگرش سیاسی‌اش، به وضوح تفاوت‌های زندگی آرنت با زندگی راحل فارنهایگن، مشخص می‌شود.

اولین اثر بزرگ هانا آرنت پس از جنگ با عنوان عناصر و خاستگاه‌های حاکمیت مطلقه^۱ که در سال ۱۹۵۱ در آمریکا به انتشار رسید و باعث شهرت وی شد، به همسرش هاینریش بلوشر مرتبط است؛ آرنت در سال ۱۹۳۶ با او آشنا و در سال ۱۹۴۰ با وی ازدواج کرد و هر دو همراه با هم از جنوب فرانسه و از طریق لیسبون به نیو یورک گریختند. آرنت اندکی پس از جنگ جهانی دوم در این کتاب به توصیف ساجده‌ای بزرگ اروپایی می‌پردازد: یهودستیزی^۲، امپریالیسم و توتالیتاریسم. بسیاری از اندیشه‌ها و تحلیل‌های موجود در این کتاب در مورد حاکمیت مطلقه، ناشی از تجربه آرنت، سرگذشت‌ها و گفت‌وگوهای مشترک آرنت با بلوشر بودند. بلوشر، «سقراط در کار»^۳ بود و آرنت نه تنها اطمینان خاطر و حمایت، بلکه بینش تاریخی-سیاسی او را می‌یابد (فصل هفتم).

آرنت در اثر متأخر خود حیات ذهن^۴، که پس از سایر آثارش او را به عنوان یک فیلسوف متمایز می‌کند، در گفت‌وگو با کارل یاسپرس استاد و دوست‌اش ظاهر می‌شود. در قیاس با فعالیت‌های توصیفی در وضع بشر (زمن، کار، کنش)، در این کتاب بر فعالیت‌های ذهنی تمرکز می‌شود: اندیشیدن، خدایان و در نهایت قضاوت کردن، بخشی از کتاب که به دلیل مرگ آرنت ناتمام باقی ماند. هانا آرنت تحقیق سیاسی‌ترین فعالیت ذهنی، یعنی توانایی قضاوت کردن در مورد درستی یا نادرستی یک موضوع، را در کارل یاسپرس می‌دید و در گفت‌وگو با استادش بر آن تأکید داشت. جهت‌گیری عملی-دنیوی و مسئولیت شخصی از ویژگی‌های مختص یاسپرس و اندیشه‌اش هستند. عنوان این کتاب درک جهان در گفت‌وگو

1. Elemente und Ursprünge totaler Herrschaft

2. Antisemitismus

3. Vom Leben des Geistes

بار دیگر اهمیت ویژه‌ی خود را در فصل مربوط به قضاوت کردن نشان می‌دهد، از این حیث که «جهان» از نظر آرنت، مکانی برای «سیاست» است (فصل هشتم). گزینش متون، موقعیت‌ها و طرف‌های گفت‌وگو، که در این کتاب ارائه می‌شوند، از دوران آغاز فلسفه‌ی یونان باستان تا مواجهه‌ی آرنت با شرایط سیاسی روز را در بر می‌گیرند. موقعیت‌های گفت‌وگو نیز نمایانگر این موضوعات هستند: برای اندیشه‌ی باستان سقراط و ارسطو، برای نظریه‌ی سیاسی معاصر بلوشر و اشترن‌برگر، برای اندیشه، یهودی راحل فارنهاگن، شوئلیم و بلومن‌فلد و برای مواضع سیاسی-عملی نیز: لاکزامبورگ و جفرسون، هایدگر و یاسپرس، دوستان و اساتید دانشگاهی‌اش، نمایندگی فاسوف را بر عهده دارند و آئشمن به تنهایی نمایانگر شر است. از این گذشته، انتخاب «دن» و طرف‌های گفت‌وگو، مهم‌ترین مراحل زندگی آرنت و همچنین به شیوه‌ای خاص آثار بزرگ وی را در نظر می‌گیرند و در ضمن آرنت را نه تنها به منزله‌ی یک اندیشمند، بلکه به عنوان یک دوست و یک طرفِ گفت‌وگو نشان می‌دهند.

تقسیم‌بندی فصل‌های این کتاب بر اساس علاقه‌مندی آکادمیک مؤلفان این کتاب به هانا آرنت صورت گرفته است. پژوهش‌های آسترید هنلین^۱ یکی از مؤلفان این کتاب بر روی فلسفه متمرکز است. فصل‌هایی که توسط این پژوهشگر نوشته شده‌اند، آرنت را در گفت‌وگو با هایدگر و ستراند: فلسفه (فصل دوم)؛ یا بلوشر: حاکمیت مطلقه (فصل هفتم) و با یاسپرس: قضاوت کردن (فصل هشتم)، نشان می‌دهند. گیزلا ریشتر^۲ دیگر مؤلف کتاب، استاد نظریه‌ی سیاسی است و آرنت را اساساً یک نظریه‌پرداز سیاسی می‌داند. هانا آرنت در گفت‌وگو با ارسطو و اشترن‌برگر: زحمت، کار، کنش (فصل سوم)، با لاکزامبورگ و جفرسون: انقلاب‌ها، شوراها و اتحادیه‌ها (فصل چهارم)، با آئشمن و شوئلیم: شر (فصل پنجم)، با راحل فارنهاگن و بلومن‌فلد: یهودیت (فصل ششم)، نیز بیشتر بر اساس قدرت درک

1. Astrid Hähnlein

2. Gisela Riescher

سیاسی بالای گیزلا ریشر توصیف می‌شود. این پیش‌گفتار و همچنین فصل پایانی کتاب با عنوان «هانا آرنت در مورد مینا و شرایط گفت‌وگو» که به صورت مشترک نوشته شده‌اند، چارچوب این کتاب را مشخص می‌کنند.

انگیزه‌ی اصلی تلاش برای دستیابی به آثار هانا آرنت از طریق موقعیت‌های گفت‌وگو، به واسطه‌ی سمینارهای مشترک در دانشگاه فرایبورگ به دست آمدند. در گفت‌وگوها پیرامون ایده‌ی این پروژه، برنامه‌ی توصیف زندگی و کار هانا آرنت از طریق گفت‌وگوها به طور فزاینده‌ای ملموس‌تر شد. این که چنین ایده‌ای عملی شد، به طور عمده به خیریه هانا آرنت، مکاتبات گسترده‌اش، یادداشت‌های چشمگیرش، ارجاعات دامنه‌دار، به منابع نوشته‌هایش، مصاحبه‌های روشنگرایانه‌اش و به ویژه به درک وی از سیاست و طریقه‌ی سیاسی، باز می‌گردد. اندیشه‌ی سیاسی، اندیشه‌ای منزوی نیست. اندیشه‌ی او به گفت‌وگو است. تکرارگری، درک او از جهان را تعیین می‌کند؛ کنش مشترک و صحبت کردن، فضای سیاسی را ایجاد می‌کنند. انسان در صحبت کردن خود را نشان می‌دهد. در توضیح دادن، اعمال وی خاموش نمی‌مانند. همه‌ی اندیشه‌ی سیاسی او معطوف به یک حوزه‌ی عمومی مشترک است. و حتی در اندیشیدن فرد به گفت‌وگو با خود می‌داند. زیرا به گفته‌ی هانا آرنت «حقیقت صرفاً در الحاق شدن دو نفر به یکدیگر وجود دارد» (BABI ۳۲۱).

از همه‌ی کسانی که به ما در گفت‌وگوها دلگرمی دادند، باید نامی کرد و با تأیید و انتقاد از ما حمایت کردند و همچنین از کسانی که در تهیه‌ی این کتاب و آماده‌سازی آن برای چاپ به ما یاری رساندند، سپاسگزاری می‌کنیم.

فرایبورگ، بهار ۲۰۲۲

گیزلا ریشر و آسترید هنلاین